

AM.

BELASTINGKAMER

Nr. 60/1976 O.B.

HET GERECHTSHOF TE 's-HERTOGENBOSCH.

18 november 1977.

UITSpraak.

Het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, tweede enkelvoudige Belastingkamer;

Gezien het beroepschrift van X te Z, tegen de uitspraak van de Inspecteur der invoerrechten en accijnzen te Y, op zijn bezwaarschrift tegen de hem opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1973-1974, aanslagnummer 123456, gedagtekend 12 maart 1976;

Gezien de overige stukken;

Gehoord ter zitting van 22 augustus 1977 belanghebbende en zijn gemachtigde, W te Z, alsmede de Inspecteur;

Overwegende, dat de naheffingsaanslag is opgelegd ten bedrage van f 3.129,29 enkelvoudige belasting, zonder verhoging, en bij de bestreden uitspraak is verminderd tot een ten bedrage van f 1.817,59;

dat belanghebbende in beroep aanvoert dat de aanslag ten onrechte is opgelegd en dat de Inspecteur concludeert tot handhaving van de bestreden uitspraak;

Overwegende, dat blijkens de stukken en de verklaringen van partijen ter zitting, het volgende, als tussen hen onbetwist, vaststaat:

Belanghebbende is groentehandelaar en ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968 (de Wet).

Op 10 februari 1976 werd in opdracht van de Inspecteur bij belanghebbende een boekenonderzoek ingesteld waarbij werd nagegaan of belanghebbende in de jaren 1971 tot en met 1974 de bepalingen van de Wet had nageleefd. In november

1975 was reeds een boekenonderzoek ten behoeve van de controle op de naleving van de bepalingen van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 bij belanghebbende ingesteld.

Uit beide onderzoeken is gebleken dat belanghebbende niet regelmatig aantekening van de kasontvangsten hield en een maal per maand een bedrag als ontvangsten in het kasboek boekte welk bedrag met behulp van brutowinst-opslagen uit de inkopen was herleid. In het kasboek werden maandelijks ronde bedragen, variërend tussen f 575,- en f 875,-, als betaling voor inkopen van aardappelen vermeld, welke betalingen niet met schriftelijke bewijsstukken konden worden aangetoond. Dagafrekeningen van de postcheque- en girodienst werden door belanghebbende niet bewaard, hetgeen verificatie met de in het giro-boek geboekte bedragen onmogelijk maakte. De analyse van de privé-stortingen en van de privé-opnamen gaf de Inspecteur aanleiding een bedrag van in totaal f 2.476,36 als over 1974 méér ontvangen dan in de boekhouding was verantwoord, te beschouwen.

Door belanghebbende is bij het doen van de aangiften voor de omzetbelasting over de tijdvakken gelegen in de periode 1 januari 1969 tot en met 31 december 1974, de regeling opgenomen in artikel 25, lid 1, van de Wet - de vermindering van belasting voor kleine ondernemers - toegepast en dientengevolge is door belanghebbende over genoemde tijdvakken nimmer omzetbelasting op aangifte betaald.

De Inspecteur heeft de regeling opgenomen in artikel 25, lid 1, van de Wet niet op belanghebbende van toepassing geacht, waarbij hij evenwel op de jaren 1971 en 1972 niet is teruggekomen en aan belanghebbende een naheffingsaanslag heeft opgelegd tot het bedrag dat belanghebbende over de jaren 1973 en 1974 verschuldigd was bij niet-toepassing van genoemde regeling. De berekening van de aanslag, resulterende in een naheffing van f 1.311,70 over 1973 en van f 1.817,59 over 1974, is niet in geschil.

Bij de bestreden uitspraak heeft de Inspecteur de aanslag verminderd met het over 1973 nageheven bedrag ad f 1.311,70, zodat de aanslag na vermindering nog slechts betrekking heeft op het over 1974 verschuldigde bedrag ad f 1.817,59;

Overwegende, dat belanghebbende zakelijk het volgende heeft gesteld:
De kasontvangsten zijn in het tijdvak van aanslag niet geboekt. Belanghebbende heeft

echter nooit kasontvangsten geboekt en daarop is door de belastingadministratie nooit aanmerking gemaakt. Einde 1970 is bij belanghebbende, op zijn verzoek, vanwege de Inspecteur een boekenonderzoek ingesteld, waarbij de controlerend ambtenaar heeft verklaard dat de administratie op de juiste wijze werd bijgehouden. Er was derhalve geen aanleiding de wijze van administreren te wijzigen en belanghebbende was niet bekend dat, om van de in artikel 25, lid 1, van de Wet opgenomen regeling gebruik te kunnen maken, verantwoording van de kasontvangsten noodzakelijk was. Eerst bij het in februari 1976 ingestelde boekenonderzoek is aan belanghebbende medegedeeld dat hij verplicht was dagelijks de kasontvangsten te noteren en belanghebbende komt sedert februari 1976 ook deze verplichting na.

Nu aan belanghebbende bij de controle in 1970 niet is medegedeeld dat hij, om van de vermindering van belasting voor kleine ondernemers gebruik te kunnen maken, de kasontvangsten dagelijks moest noteren, heeft de Inspecteur ten onrechte bij de bestreden naheffingsaanslag zoals deze na vermindering luidt, over 1974 de vermindering van belasting voor kleine ondernemers buiten toepassing gelaten.

Overigens heeft de Inspecteur bij een in november 1975 bij een andere ondernemer, waarvan de administratie eveneens door belanghebbendes gemachtigde wordt gevoerd, ingestelde controle, wel de vermindering van belasting voor kleine ondernemers van toepassing geacht, zulks hoewel de wijze van administreren bij bedoelde ondernemer dezelfde was als bij belanghebbende;

Overwegende, dat de Inspecteur zakelijk het volgende heeft gesteld:

Ingevolge artikel 25, lid 4, van de Wet wordt de in lid 1 van dat artikel bedoelde vermindering niet toegepast indien de ondernemer in het desbetreffende kalenderjaar niet voldoet aan hetgeen bij of krachtens artikel 34, artikel 35 of het derde lid van artikel 25 van de Wet is voorgeschreven. Krachtens artikel 34 van de Wet is in artikel 31, lid 1, aanhef en letter b, van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 (de Beschikking) voorgeschreven, dat de ondernemer gehouden is regelmatig aantekening te houden van de uitgaven en ontvangsten ter zake van de aan hem en door hem verrichte leveringen van goederen en verleende diensten. Belanghebbende heeft aan deze verplichting niet voldaan zodat de in artikel 25, lid 1, van de Wet bedoelde vermindering van belasting in het onderhavige geval geen toepassing dient te vinden.

Slechts om beleidsredenen is naheffing over de jaren 1971 en 1972

achterwege gebleven en is bij de bestreden uitspraak de naheffing over 1973 ongedaan gemaakt.

Dat ook voorheen door belanghebbende nimmer de kasontvangsten regelmatig zouden zijn verantwoord, houdt niet in dat zulks de goedkeuring van de Inspecteur zou wegdragen. Overigens wordt ontkend dat belanghebbende nimmer zijn kasontvangsten zou hebben verantwoord. Op 30 december 1969, niet einde 1970 zoals door belanghebbende is gesteld, is bij belanghebbende vanwege de Inspecteur een onderzoek ingesteld. Het betrof geen controleonderzoek doch slechts een systeemonderzoek, er op gericht te bezien of de boekhouding overeenkomstig de wettelijke eisen is ingericht. Bij een dergelijk onderzoek wordt wel nagegaan of de verantwoording van de ontvangsten op de juiste wijze geschiedt. Blijkens het verslag van het bij belanghebbende ingesteld onderzoek werd bij de berekening van de over de eerste drie kwartalen van 1969 verschuldigde omzetbelasting, uitgegaan van de ontvangsten. Er zijn geen redenen aan te nemen dat het hier niet de geboekte ontvangsten betrof, nu de controlerende ambtenaren waren geïnstrueerd, indien de berekening van de verschuldigde omzetbelasting geschiedde aan de hand van de ontvangsten, er op te wijzen dat deze ontvangsten regelmatig verantwoord moesten worden. Het is juist dat aan een andere ondernemer waarvan de administratie eveneens door belanghebbendes gemachtigde werd gevoerd, en wel op dezelfde wijze als bij belanghebbende het geval is, naar aanleiding van een in november 1975 ingestelde controle wel de vermindering van belasting voor kleine ondernemers werd toegestaan. In dit geval werd in verband met bijzondere omstandigheden van de gebruikelijke gedragslijn afgeweken en werd de toegepaste vermindering niet nageheven. Gezien het tijdstip waarop bij bedoelde ondernemer het genoemde boekenonderzoek is ingesteld, kan belanghebbende niet met vrucht beweren dat de beslissing die ten aanzien van eerder bedoelde ondernemer is genomen bij hem, belanghebbende, vóór november 1975 het vertrouwen heeft gewekt dat de Inspecteur ook zijn handelwijze zou goedkeuren. Overigens is de boekhouder van eerdergenoemde ondernemer die ook boekhouder van belanghebbende is, er tijdens het onderzoek in november 1975 duidelijk op gewezen dat het aantekenen van ontvangsten uitdrukkelijk is vereist;

Overwegende in rechte:

“dat ten processe vaststaat dat belanghebbende in het jaar 1974 niet regelmatig aantekening heeft gehouden van de ontvangsten ter zake van de door hem verrichte leveringen en derhalve het gestelde in artikel 31, lid 1, aanhef en letter b, van de Beschikking niet heeft nageleefd;

dat mitsdien, gelet op het gestelde in artikel 25, lid 4, van de Wet, de vermindering van belasting als bedoeld in lid 1 van dat artikel, voor het jaar 1974 geen toepassing dient te vinden;

dat belanghebbende over het jaar 1974 aan omzetbelasting is verschuldigd geworden een bedrag van f 1.817,59 en op aangifte over dat jaar heeft voldaan een bedrag van nihil zodat, gelet op het gestelde in artikel 20 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, van belanghebbende terecht is nageheven een bedrag van f 1.817,59;

dat het Hof zal daarlaten, of anders zou dienen te worden beslist indien bij belanghebbende door de Inspecteur het vertrouwen zou zijn gewekt, dat het regelmatig aantekening houden van de ontvangsten door belanghebbende niet een vereiste is voor de toepassing van de in artikel 25, lid 1, van de Wet bedoelde regeling;

dat immers door de Inspecteur is weersproken en ten processe niet vaststaat dat door de Inspecteur bij belanghebbende een dergelijk vertrouwen is gewekt;

dat als volgt moet worden beslist:

HANDHAaft de bestreden uitspraak.

Aldus gewezen op 18 november 1977 door de Heer Mr. A.E. de Moor, Voorzitter, in tegenwoordigheid van de Heer C.A.M. Leijten, waarnemend griffier.

Leijten

De Moor

Aangetekend aan partijen verzonden op: 28 DEC. 1977